

ØSTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 3. marts 2020

Sag BS-37948/2018-OLR
(15. afdeling)

A
(advokat Charlotte Ryhl, prøve)

mod

Udlændingenævnet
(advokat Rass Holdgaard)

Landsdommerne Ole Græsbøll Olesen, Kim Holst og Mette Lyster Knudsen har deltaget i sagens afgørelse.

Sagen er anlagt den 8. oktober 2016 ved Københavns Byret, der ved kendelse af 20. marts 2018 har henvist sagen til behandling ved landsretten efter retsplejelovens § 226, stk. 1.

Sagen drejer sig om prøvelse af to afgørelser truffet henholdsvis den 21. september 2016 og den 6. december 2017 af Udlændingenævnet, hvorved der i medfør af udlændingelovens dagældende § 9, stk. 8, 2. pkt., blev meddelt henholdsvis afslag på sagsøgerens, A, ansøgning om familiesammenføring med sin herboende tyrkiske ægtefælle, B, og afslag på genoptagelse af sagen.

Påstande

A har nedlagt følgende to sideordnede påstande:

1. Udlændingenævnets afgørelse af 6. december 2017 ophæves, og sagen hjemvises til fornyet behandling i Udlændingestyrelsen.

2. Udlændingenævnets afgørelse af 21. september 2016 ophæves, og sagen hjemvises til fornyet behandling i Udlændingestyrelsen

Udlændingenævnet har over for påstand 1 nedlagt påstand om afvisning, subsidiært frifindelse, og har over for påstand 2 nedlagt påstand om frifindelse.

Sagsfremstilling

Af Udlændingenævnets afgørelse af 21. september 2016 fremgår blandt andet følgende:

”Udlændingenævnet har nu behandlet Deres klage af 23. marts 2016 som modtaget i Udlændingenævnet den 29. marts 2016 over Udlændingestyrelsens afgørelse af 16. februar 2016, hvorved A blev meddelt afslag på opholdstilladelse i Danmark.

...

Udlændingenævnet finder ikke grundlag for at ændre Udlændingestyrelsens afgørelse. A kan således ikke gives opholdstilladelse i Danmark, da det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået efter begge parters eget ønske, jf. udlændingelovens § 9, stk. 8, 2. pkt.

Såfremt A ikke allerede er udrejst påhviler det hende at udrejse straks.

...

Efter udlændingelovens § 9, stk. 8, kan opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 1, ikke, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler herfor, gives, såfremt det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parters eget ønske. Er ægteskabet indgået eller er samlivsforholdet etableret mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, anses det, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parters eget ønske.

...

Faktiske omstændigheder af betydning for afgørelsen

Det fremgår af UdlændingeInformationsPortalen (UIP), at B er født den ... i Tyrkiet, hvor han også er statsborger, at han den 10. februar 2003 blev meddelt opholdstilladelse i Danmark i medfør af dagældende udlændingelovs § 9, stk. 1, nr. 3, og at han den 30. januar 2009 blev meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark.

Det fremgår af Det Centrale Personregister, at B er registreret indrejst i Danmark den 26. oktober 2003, og at han er ugift.

Det fremgår endeligt af UdlændingeInformationsPortalen, at A er født den ... i Tyrkiet, hvor hun er statsborger.

Den 26. oktober 2015 indgav A en ansøgning om opholdstilladelse i Danmark under henvisning til B.

Det fremgår af As del af ansøgningskemaet blandt andet, at hun og B er fætter og kusine, at hun har forældre og søskende i hjemlandet, at hun mødte B til sin venindes bryllup den 1. januar 2011, og at det var As og Bs egen beslutning at indgå ægteskab. Det fremgår endvidere, at beslutningen blev taget den 1. maj 2011, at A og B ikke har boet sammen inden ægteskabets indgåelse, at A og B før ægteskabets indgåelse havde kontakt med hinanden per telefon, sms og via internettet, og at ægteskabet blev indgået den 8. juli 2011 i X-by, Tyrkiet. Det fremgår endelig, at A og B efterfølgende har holdt kontakten via telefon, sms og internet, at A og B taler tyrkisk og kurdisk sammen, og at A tidligere har besøgt Danmark i 2013, 2014 og 2015.

Det fremgår supplerende af Bs del af ansøgningskemaet blandt andet, at hans to søskende, C og D, tidligere er blevet familiesammenført til Danmark, at han har sin mor i hjemlandet, at hans fader er død, og at han på ansøgningstidspunktet var i arbejde.

Vedlagt ansøgningskemaet var en kopi af As pas, hvoraf det fremgår, at hun indrejste i Danmark den 2. september 2015 på et Schengenvisum udstedt den 25. august 2015 med gyldighed i 90 dage indtil den 7. december 2015.

Vedlagt var desuden en kopi af A og Bs familiebog, hvoraf det fremgår, at A og B indgik ægteskab den 8. juli 2011 i X-by i Tyrkiet.

Vedlagt var endvidere en kopi af brev af 2. oktober 2007 fra Center for Tegnsprog og Tegnstøttet Kommunikation, hvoraf det fremgår, at B i perioden fra januar 2004 til juni 2005 har modtaget undervisning i dansk, dansk tegnsprog, dansk kultur, døves kultur med videre.

Vedlagt var yderligere en kopi af en underskrevet ansættelseskontrakt mellem X A/S og B, hvoraf det fremgår, at B påbegyndte sit arbejde som montagemedarbejder den 1. august 2015.

Vedlagt var endelig en kopi af Bs skolebevis for Klejnsmed, udstedt den 14. juni 2013.

Ved brev af 29. januar 2016 anmodede Udlændingestyrelsen A og B om yderligere oplysninger til brug for behandlingen af A og Bs ansøgning om familiesammenføring. Udlændingestyrelsen anmodede A og B om at udfylde slægtstræer og beskrive, hvordan A og B er beslægtede.

Den 11. februar 2016 modtog Udlændingestyrelsen A og Bs slægtstræer, hvoraf det fremgår, at A og B har fælles bedsteforældre og oldeforældre og dermed er fætter og kusine.

...

B har på nævnsmødet den 21. september 2016 forklaret blandt andet, at han og A er fætter og kusine. De er mødtes som børn til familiesammenkomster. De mødte hinanden i januar 2011 til en af As veninders bryllup, hvor de fik øje for hinanden og blev forelskede. Efter bryllupsfesten mødtes de personligt cirka fem til ti gange frem til maj 2011, hvor han var på besøg i Tyrkiet, og hvor de blev enige om at indgå ægteskab. Kort tid efter fortalte de deres familier om beslutningen om indgåelse af ægteskabet, hvilket deres familier blev glade for. Familierne skulle ikke godkende ægteskabet.

De indgik ægteskab den 8. juli 2011 i Tyrkiet. Vielsen foregik i hans hjemby, og bryllupsfesten blev holdt over tre dage i henholdsvis hans og As hjembyer. Både hans og As familier og venner af familierne var med til alle tre bryllupsfester. Der deltog cirka 200

mennesker. Det var ham, der havde arrangeret bryllupsfesterne, og han betalte størstedelen af udgifterne til bryllupsfesterne, mens hans forældre og As forældre og nogle øvrige familiemedlemmer betalte en mindre del af udgifterne. Han og A gav hinanden mange bryllupsgaver, herunder tøj, smykker, tallerkner mv.

Han og A boede ikke sammen inden brylluppet, men efter dette boede de sammen i halvanden måned i Tyrkiet, inden han rejste hjem til Danmark. A har derefter været i Danmark på besøgsophold af tre måneder ad gangen i 2013, 2014 og 2015, ligesom han har været i Tyrkiet to gange om året, om sommeren og vinteren, i tre til fire uger ad gangen. De har boet sammen, når de har besøgt hinanden. A er gravid og har termin i januar/februar 2017. Hun er i Danmark nu. Hun kom til Danmark for et år siden og har været i Danmark siden. Hans advokat, Anders Chr. Jensen, har sagt til ham og A, at hun gerne må opholde sig i landet, indtil der bliver truffet en afgørelse. Han og A taler tyrkisk med hinanden. A er ved at lære tegnsprog, men han kan høre lidt og forstår tyrkisk, og A kan forstå ham. A vil meget gerne bo i Danmark og studere, og hun er meget interesseret i Danmark.

Vurdering

Udlændingenævnet finder at det er tvivlsomt, om B og As ægteskab er indgået efter begge parters eget ønske. A kan derfor ikke meddeles opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 8, 2. pkt.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at A og B er fætter og kusine.

Udlændingenævnet har endvidere lagt vægt på, at A og B ikke har haft et længerevarende og indgående kendskab forud for ægteskabets indgåelse, udover hvad der følger af selve slægtskabet.

Udlændingenævnet har desuden lagt vægt på, at beslutningen om ægteskabets indgåelse blev truffet fire måneder efter deres første møde som voksne, og at de indgik ægteskab cirka to måneder derefter.

Det forhold, at B og A både forud og efter ægteskabets indgåelse har haft kontakt per telefon, sms og internet og har været på besøg hos hinanden hvert år, og at A ifølge det oplyste er gravid, kan ikke føre til en ændret vurdering.

...

Udlændingenævnet finder endelig, at der ikke foreligger ganske særlige grunde der taler for alligevel at meddele A opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, uanset at det må anses for tvivlsomt, at ægteskabet er indgået efter begge parters ønske.”

I Udlændingenævnets afgørelse af 6. december 2017 hedder det blandt andet:

”Udlændingenævnet har ... behandlet Deres klage af samme dato over Udlændingestyrelsens afgørelse af 22. marts 2017, hvorved Udlændingestyrelsen afslog at genoptage sin afgørelse af 16. februar 2016. ...

...

Udlændingenævnet finder ..., at Udlændingestyrelsen med rette meddelte afslag på at genoptage Udlændingestyrelsens afgørelse, idet det bemærkes, at afgørelsen ikke omfatter adgang til familiesam-menføring efter national ret.

Såfremt Deres klient ikke er udrejst af Danmark, påhviler det Deres klient at udrejse af Danmark straks, medmindre Deres klient har ret til ophold i Danmark på andet grundlag.

...

Udlændingestyrelsens afgørelse af 16. februar 2016 blev stadfæstet af Udlændingenævnet den 21. september 2016 for så vidt angik vurderingen efter nationale regler. Deres klients ægtefælle blev i forbindelse med sagens behandling i Udlændingenævnet indkaldt til et mundtligt nævnsmøde, hvor Deres klients ægtefælle havde lejlighed til at afgive forklaring for Udlændingenævnet.

Den 8. oktober 2016 indbragte Anders Chr. Jensen Udlændingenævnets afgørelse for Københavns Byret. Samtidig nedlagde han påstand om, at Udlændingestyrelsen skulle anerkende, at Deres klient har ret til ophold efter EU-retten.

...

[Den 22. marts 2017] meddelte Udlændingestyrelsen Deres klient afslag på genoptagelse af Udlændingestyrelsens afgørelse af 16. februar 2016.

Ved e-mail af 16. maj 2017 har De klaget over Udlændingestyrelsens afgørelse af 22. marts 2017 til Udlændingenævnet.

De har til støtte for Deres klage over Udlændingestyrelsens afslag på genoptagelse af 22. marts 2017 anført blandt andet, at Udlændingestyrelsens begrundelse om, at de danske betingelser for familiesammenføring ikke er i strid med det EU-retlige proportionalitetsprincip og derfor heller ikke er i strid med stand still-bestemmelsen i Associeringsrådets afgørelse 1/80 af 19. september 1980, ikke kan danne lovligt grundlag for et afslag på genoptagelse. De henviser herved til, at B er omfattet af artikel 6 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980, ligesom han også er omfattet af artikel 7 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980, idet han som barn blev familiesammenført til sin herboende fader, der som tyrkisk statsborger havde været økonomisk aktiv i Danmark.

...

Vurdering vedrørende Udlændingestyrelsens afslag på genoptagelse (vurdering af stand still klausulens artikel 13 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980)

Udlændingenævnet finder ikke grundlag for at ændre Udlændingestyrelsens afgørelse af 22. marts 2017, hvor Deres klient blev meddelt afslag på genoptagelse af Udlændingestyrelsens afgørelse af 16. februar 2016.

Udlændingenævnet finder således, at Udlændingestyrelsen med rette meddelte Deres klient afslag på genoptagelse af Udlændingestyrelsens afgørelse af 16. februar 2016, som Udlændingenævnet stadfæstede den 21. september 2016.

Udlændingenævnet har lagt vægt på, at Deres klients tidligere partsrepræsentant, Anders Chr. Jensen, ved brev modtaget i Udlændinge-, Integrations- og Boligministerium den 29. februar 2016 ikke er fremkommet med væsentlige nye oplysninger, der påviser, at der foreligger ganske særlige grunde til, at Deres klient skal meddeles opholdstilladelse i Danmark.

Det forhold, at Deres klients tidligere partsrepræsentant har anført, at det følger af EU-Domstolens dom i sag C-561/14, Genc, at tyrkiske statsborgere, der er økonomisk aktive, har adgang til familiesammenføring på de betingelser, der var gældende pr. 1. september 1980, kan ikke føre til en ændret vurdering.”

Det er oplyst, at A har opholdt sig i Danmark fra den 23. april til den 10. juli 2013, fra den 11. februar til den 3. maj 2014, fra den 20. december 2014 til den 10. marts 2015 og endelig fra den 2. september 2015.

Af Udlændingenævnets afgørelse af 24. juni 2019, hvorved nævnet ikke fandt grundlag for at ændre Udlændingestyrelsens afgørelse af 20. november 2018 om udvisning af A i medfør af udlændingelovens § 25 b, stk. 2, og meddelelse af indrejseforbud i 2 år, fremgår blandt andet, at hun har opholdt sig i Danmark uafbrudt siden den 2. september 2015, og at hun og hendes ægtefælle, B, har et fælles barn, datteren E, der er født den 27. februar 2018.

Østre Landsret tog ved en kendelse af 22. januar 2019 ikke en anmodning fra A om forelæggelse af et præjudicielt spørgsmål for EU-Domstolen til følge blandt andet med henvisning til, at der i sag C-89/18 mod Udlændinge- og Integrationsministeriet var sket forelæggelse af spørgsmål for EU-Domstolen. EU-Domstolen afsagde dom i sagen C-89/18 den 10. juli 2019.

Forklaringer

A, B, F, G, H og I har afgivet forklaring.

A har forklaret blandt andet, at hun er 29 år. Hun har gået i skole i Tyrkiet og har en gymnasial uddannelse. Hun har ikke et arbejde. Hendes to onkler og nogle fætre bor i Danmark. Bs nære slægtninge er bosat i Danmark. Hun mødte B første gang i januar 2011 til et bryllup. Hun vidste ikke, hvem han var, men de havde en kort samtale og udvekslede telefonnumre. Lige efter brylluppet mødtes de 2 gange. De fandt ud af, at de var i familie som kusine og fætter. Efterfølgende besøgte deres familier hinanden. Hun havde ikke tidligere mødt B, fordi B rejste til Danmark som lille. B var i Tyrkiet i ca. 14 dage i forbindelse med brylluppet.

Efter at B var vendt tilbage til Danmark, fortsatte de kontakten, og det blev til et kærlighedsvenskab. Han spurgte, om hun ville gifte sig med ham, fordi han var forelsket, og hun sagde ja. Hun fortalte først sine forældre om frieriet efterfølgende. Hendes far spurgte hende, om hun var seriøs, og hun fortalte, at hun var forelsket i B. Hendes forældre accepterede hendes beslutning. Hendes forældre har aldrig presset hende. B kom til Tyrkiet igen den 27. juni

2011, og de forberedte brylluppet, der fandt sted den 8. juli 2011 og varede 3 dage. Hendes og Bs familier deltog. B og hans forældre betalte i fællesskab for brylluppet. Efter brylluppet var B en måned i Tyrkiet, hvor de bortset fra, at de var på ferie sammen i en uge, boede sammen hos Bs forældre. Herefter rejste B tilbage til Danmark.

B besøgte hende derefter i Tyrkiet fra 2011 til 2015 med 4-5 måneders mellemrum, hvor de boede hjemme hos hans familie, hvilket betragtes som hans hjem og hus. Hun var i Danmark i april 2013 i 3 måneder, hvor hun boede sammen med B hos Bs storesøster, da B da kun havde en studiebolig. Hun besøgte også B i Danmark i februar 2014 i 3 måneder, hvor B endnu ikke havde afsluttet sin skole. I december 2014 var hun igen i Danmark i 3 måneder, hvor hun boede sammen med B i en lejlighed, som B da havde fundet. Hun var ikke i Danmark i 2012, da hun var gravid og aborterede i starten af 2013. Hun har aborteret 2 gange yderligere, herunder igen i 2014.

Hun har opholdt sig i Danmark siden 2015, da hun har besluttet, at hun vil bo her. Hun taler ikke dansk, fordi hun ikke har opholdstilladelse i Danmark og derfor ikke har ret til at gå i skole og til at arbejde. Hun og B taler kurdisk sammen. De har en datter på ca. 2 år, og hun er gravid med termin i slutningen af april 2020. Hun afgav ikke forklaring i Udlændingenævnet, fordi hun ikke blev indkaldt. Hun og B bor fortsat sammen. Hun elsker ham meget.

B har forklaret blandt andet, at han er 31 år. Han kom til Danmark i 2003, hvor han først boede hos sin far og senere hos sin søster, der sammen med en bror også flyttede til Danmark. Han har kusiner og fætre i Danmark. Han har siden 2009 boet i Y-by, hvor han nu bor sammen med sin kone og deres datter. Han boede på kollegie til 2013, hvor han fik en etværelseslejlighed, og 2 år efter fik han en to-værelseslejlighed. Fra årsskiftet 2019/2020 har han og A fået en treværelseslejlighed. Han blev færdig som klejnsmed i 2013 og begyndte at arbejde i 2014, hvor han fik et job i et halvt år. Han har siden fået ansættelse i firmaet Y-virksomhed, hvor han arbejder på lager og har praktiske opgaver med bl.a. svejsning. Inden han flyttede til Danmark, gik han i skole i Tyrkiet indtil 5. klasse. I 2004-2005 gik han på skolen VUKC i Danmark, hvor han lærte fagudtryk og tegnsprog. Fra 2005-2009 var han på efterskole i Z-by.

Han mødte første gang A i januar 2011 til et bryllup i As familie, hvor de talte lidt sammen og udvekslede telefonnumre. Han blev først da klar over, at A og han er kusine og fætter. Han var ikke formelt inviteret, men ledsagede sine venner til brylluppet. Hans familie var ikke med til brylluppet. Han var i Tyrkiet i 2 uger efter brylluppet, hvor han og A mødtes henholdsvis hos hendes og hos hans familie. Da han var tilbage i Danmark, holdt de kontakt via FaceTime, og omkring den 1. maj 2011 begyndte de at tale om, at de skulle giftes. Han kan godt tale, om end lavt, og de brugte fagter. Han kan forstå,

hvad A siger, og hun kan forstå ham. Han bestemte selv, at han ville giftes med A. Han var forelsket, og de fungerede godt sammen. Hans forældre var glade for, at de skulle giftes. De blev gift den 8. juli 2011 og holdt fest i 3 dage. Festen blev holdt med familierne og med i alt 100-200 gæster. Han betalte for festen. Hans familie hjalp ikke med at betale. Efter brylluppet var de på bryllupsferie i V-by i en uge, hvorefter de boede sammen hos hans familie, inden han tog tilbage til Danmark i slutningen af juli 2011.

Han besøgte herefter A i Tyrkiet hvert halve år i 2-3 uger ad gangen. Han kom første gang tilbage til Tyrkiet omkring nytåret 2011/2012. A besøgte også ham i Danmark, hvor de boede hos hans søster, da han selv boede på kollegie med fælleskøkken. A var i Danmark en gang i 2013 og to gange i 2014. Da A kom til Danmark i 2015, flyttede hun ind hos ham. De har sammen en datter, men de har tidligere fået tre dødfødte børn, og A er nu gravid igen. A afgav ikke forklaring til Udlændingenævnet, men hun var med til mødet. De bor fortsat sammen, og han elsker hende meget.

F har forklaret blandt andet, at B er hendes onkels søn. Hun er 37 år og bor i U-by. Hun kom til Danmark i 2003. Hun er gift med sin fætter, og de har sammen 3 børn. Hun kendte ikke sin fætter, før hun rejste til Tyrkiet og mødte ham, hvorefter de blev gift. Hun arbejder som hjemmehjælper. Hun var med til Bs og As bryllup, da hun var på ferie i Tyrkiet. Det var først, da hun var i Tyrkiet, at hun hørte, at de skulle giftes, men hun havde forinden hørt, at de var glade for hinanden. Hun kendte ikke A før brylluppet. Bs søster har ikke sagt, at B og A skulle giftes. Det havde de selv besluttet som voksne personer. Det var et godt bryllup. B og A var glade for hinanden, og de bor fortsat sammen. A har været i Danmark i ca. 4 år. Hun ser A hver 4.-5. uge. Hvis B og A ikke var glade for hinanden, ville hun have hørt om det.

G har forklaret blandt andet, at han er 35 år og bor i T-by. Han kom til Danmark i november 2000. Han er tømrermester med egen virksomhed. B er hans grandfætter. Han hørte første gang om A, da der begyndte at være tale om, at B og A skulle giftes. Vidnets bror fortalte ham om det. Det var Bs eget ønske at blive gift med A. Han var ikke med til brylluppet. B og A bor sammen i Y-by. De har boet sammen siden 2015. Han ser A, når han besøger B sammen med sin bror. Det er nok ca. hver 3. måned. B er meget glad for sin kone. Han kan se, at de er glade for hinanden. Han har kendt B siden barndommen. Vidnets bror er lidt yngre end vidnet, og broren og B er gode venner. Vidnets kone er ikke kusine til vidnet.

H har forklaret blandt andet, at hun er 39 år og bor i Y-by. Hun kom til Danmark i 1991, er gift og har tre børn. Hun har ikke et arbejde.

Et typisk bryllup i landsbyer i Tyrkiet er meget åbent og er uden invitationer. Det er en fest, hvor alle er velkomne. Hun kender A via sin kusine, der er hendes nabo. De er i samme pigegruppe på omkring 9-10 piger, der samles en gang om ugen til pigehygge. De taler også om deres ægteskaber. Hun har aldrig hørt A tale om problemer i ægteskabet. Hun opfatter A og B som et lykkeligt par.

I har forklaret, at hun er 44 år. Hun bor i Y-by og kom til Danmark i 1997. Hun er fraskilt. Hun skal begynde at arbejde i en kantine i en vuggestue senere på måneden. Hun har kendt A gennem 4 år. De er naboer. Hun og A er med i en kvindegruppe, der ses en gang om ugen. Hun ser B i området, når han går tur med A. A og B er en god familie. Hun har hjulpet parret med flytningen. Man kan se, at parret er lykkeligt. Det er et eksemplarisk par. Hun er chokeret over, at denne sag kører. I kvindegruppen har A aldrig snakket negativt om sit ægteskab

Anbringender

A har over for Udlændingenævnets påstand om afvisning af påstand 1 gjort gældende, at afvisningspåstanden ikke skal tages til følge. Påstand 1 og påstand 2 har begge et selvstændigt indhold, allerede fordi de vedrører to forskellige afgørelser, der tager stilling til forskellige retlige og faktiske spørgsmål. Hun har – selv om hun måtte få medhold i påstand 2 – en retlig interesse i, at påstand 1 tages under påkendelse, idet denne påstand vedrører det principielle spørgsmål, som har begrundet henvisning af sagen til Østre Landsret som 1. instans, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt den formodningsregel, der er anvendt som hjemmel for det meddelte afslag på familiesammenføring, er retsstridig. En påkendelse af dette spørgsmål vil have betydning for hendes retsstilling, uanset om hun får medhold i påstand 2, eftersom det er afgørende for, om hun har grundlag for at rejse krav om godtgørelse for tort som følge af, at hun i nu fire år har været forhindret i at leve lovligt sammen med sin ægtefælle i Danmark og i denne periode tilmed har måttet leve med at være genstand for en mistanke eller formodning om tvangsægteskab, der ikke har andre holdepunkter end ægtefællernes slægtskab som kusine og fætter.

A har til støtte for påstand 1 navnlig gjort gældende, at Udlændingenævnets afgørelse af 6. december 2017 er truffet i strid med artikel 13 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980, der er vedtaget inden for rammerne af associeringsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet. Formodningsreglen i udlændingelovens nugældende § 9, stk. 11, 2. pkt., er således ikke egnet til at forhindre tvangsægteskaber og tilsigter yderligere at bekæmpe arrangerede ægteskaber, ligesom formodningsreglen går videre end nødvendigt for at bekæmpe tvangsægteskaber. Dette mål kan varetages ved andre og mindre indgribende midler. Endelig er formodningsreglen i strid med det EU-retlige proportionalitetsprincip sammenholdt med

retssikkerhedsprincippet. Formodningsreglen har således ført til en administrativ praksis med systematiske afslag til ægtefæller, mellem hvilke der består et fætter-/kusine-forhold, selv om det langt fra er alle fætter-/kusine-ægteskaber, der er indgået mod ægtefællernes eget ønske. Hertil kommer, at formodningsreglen og de fastsatte kriterier reelt virker diskriminerende, eftersom hverken fætter-/kusine-ægteskaber eller arrangerede ægteskaber er forbudt efter dansk ret.

A har til støtte for påstand 2 navnlig gjort gældende, at hendes ægteskab med B er indgået frivilligt, og at den lovbestemte formodning i udlændingelovens dagældende § 9, stk. 8, 2. pkt., derfor skal anses for afkræftet, ligesom der under alle omstændigheder foreligger ganske særlige grunde til at meddele hende opholdstilladelse som familiesammenført i henhold til udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, jf. nu § 9, stk. 11, 1. pkt. Det er ved parts- og vidneforklaringer påvist, at såvel de forhold, som forelå på det tidspunkt, hvor den anfægtede afgørelse blev truffet, som de forhold, der er indtruffet senere, godtgør, at ægteskabet er indgået frivilligt, og at der under alle omstændigheder foreligger ganske særlige grunde til at meddele hende opholdstilladelse.

Udlændingenævnet har til støtte for afvisningspåstanden over for påstand 1 gjort gældende, at A ikke har en selvstændig retlig interesse i påstand 1, hvis hun får medhold i påstand 2. Påstanden er reelt et anbringende til støtte for påstand 2 og skal derfor efter fast retspraksis afvises, og det kan ikke føre til en andet resultat, at påstandene er anført som sideordnede.

Til støtte for frifindelsespåstanden over for påstand 1 har Udlændingenævnet navnlig gjort gældende, at den lovbestemte formodningsregel i udlændingelovens dagældende § 9, stk. 8, 2. pkt., ikke strider mod stand still-klausulen i artikel 13 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80. Det er parret, der skal afkræfte denne formodning ved at løfte bevisbyrden for, at der er særlige grunde, som taler imod den lovbestemte formodning om, at ægteskabet ikke er indgået efter begge parter eget ønske. Udlændingenævnet er principielt enig i, at formodningsreglen udgør en ny restriktion, der er omfattet af stand still-klausulen i artikel 13 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80. En sådan ny restriktion er imidlertid forenelig med EU-retten, når den er begrundet i et tvingende alment hensyn og er proportional, dvs. at den er egnet til at sikre virkeliggørelsen af dette hensyn og ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå formålet. Alle disse betingelser er opfyldt, idet formålet med reglen efter forarbejderne alene er at bekæmpe tvangsægteskaber og tvangslignende ægteskaber. Ægtepar vil således få tilladelse til at blive familiesammenført, hvis de kan godtgøre, at der er særlige grunde, der taler imod, at ægteskabet skulle være indgået uden begge parter eget ønske. Med en sådan formodningsregel vil et ægtepar, hvor der eksempelvis består et fætter/kusine-forhold, blive frigjort for den frygt og de repressalier fra familiens side, som måtte være forbundet med at oplyse ud-

lændingemyndighederne om, at der er tale om et tvangsægteskab eller et tvangslignende ægteskab, ligesom der helt undtagelsesvis kan meddeles tilladelse til ægtefællesammenføring, selv om det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået efter begge parter eget ønske, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derfor, jf. udlændingelovens dagældende § 9, stk. 8, 1. pkt. Endelig går formodningsreglen ikke videre end nødvendigt for at varetage hensynet til at bekæmpe tvangsægteskaber og tvangslignende ægteskaber, idet ægtefællerne kan afkræfte denne, hvilket praksis også viser.

Udlændingenævnet har til støtte for frifindelsespåstanden over for påstand 2 gjort gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Udlændingenævnets konkrete vurdering af, at formodningsreglen ikke er afkræftet. Udlændingenævnet har i afgørelsen af 21. september 2016 med rette lagt vægt på sagens konkrete omstændigheder, herunder at A og dennes ægtefælle ikke har haft et længerevarende og indgående bekendtskab forud for ægteskabets indgåelse, ud over hvad der følger af selve slægtskabet, at beslutningen om ægteskabets indgåelse blev truffet fire måneder efter deres første møde som voksne, at de indgik ægteskab ca. to måneder derefter, at de både forud for og efter ægteskabets indgåelse har haft kontakt per telefon, sms og internet og har været på besøg hos hinanden hvert år, at det ikke kan føre til en ændret vurdering, at A ifølge det oplyste var gravid og nu venter parrets andet barn, og at der ikke foreligger ganske særlige grunde, der taler for alligevel at meddele A opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, uanset at det må anses for tvivlsomt, at ægteskabet er indgået efter begge parter ønske.

Landsrettens begrundelse og resultat

A, der er født den ..., og hendes ægtefælle, B, der er født den ..., er begge tyrkiske statsborgere. B har haft opholdstilladelse i Danmark siden den 10. februar 2003 og blev den 30. januar 2009 meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark. B har oplyst, at han i Danmark har gennemgået en uddannelse til klejnsmed, og at han er i beskæftigelse.

Det lægges efter As og Bs i det væsentlige overensstemmende forklaringer til grund, at de to, der er kusine og fætter, mødte hinanden i januar 2001 til et bryllup i Tyrkiet, og at de, inden B igen tog til Danmark, mødtes to gange henholdsvis hos As og Bs familie. De havde herefter kontakt med hinanden via blandt andet FaceTime, og de besluttede sig i maj 2011 for at gifte sig med hinanden. Ægteskabet blev indgået i Tyrkiet den 8. juli 2011, og efter brylluppet boede de i en kortere periode sammen hos Bs familie i Tyrkiet, ligesom de umiddelbart efter brylluppet sammen var på ferie en uge i Tyrkiet.

Ægtefællerne har begge forklaret, at de egenhændigt og uden pres fra deres familier traf beslutningen om at indgå ægteskab.

Efter forklaringerne lægges det til grund, at ægtefællerne, efter at B var vendt tilbage til Danmark, opretholdt kontakten, og at B hvert halve år besøgte A i Tyrkiet 2-3 uger ad gangen. Endvidere var A i 2013 til 2015 i Danmark 3 gange hver gang i ca. 3 måneder, hvor hun boede sammen med B, først hos Bs storesøster, og da han fik egen lejlighed, i denne. A har siden den 2. september 2015 boet sammen med B i dennes skiftende lejligheder i Y-by.

Parret fik den 27. februar 2018 en datter, og A er nu gravid med forventet termin i slutningen af april 2020. Endvidere har de forklaret, at A har haft tre aborter under ægteskabet.

Herefter og efter bevisførelsen i øvrigt finder landsretten det godtgjort, at ægteskabet mellem A og B, der er kusine og fætter, er indgået efter begge parters eget ønske, jf. udlændingelovens dagældende § 9, stk. 8, 2. pkt., og nugældende § 9, stk. 11, 2. pkt.

Landsretten tager derfor As påstand 2 til følge.

Baggrunden for As påstand 1 er reelt et ønske om uanset udfaldet vedrørende påstand 2 at få prøvet anbringendet om, at udlændingelovens dagældende § 9, stk. 8, 2. pkt., og nugældende § 9, stk. 11, 2. pkt., er i strid med artikel 13 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980.

Landsretten finder efter sagens udfald vedrørende påstand 2, at A ikke har en retlig interesse i prøvelse af påstand 1, og landsretten tager derfor Udlændingenævnets påstand om afvisning af påstand 1 til følge.

Efter sagens udfald skal Udlændingenævnet i sagsomkostninger til A betale 60.500 kr., hvoraf 500 kr. er til dækning af retsafgift og 60.000 kr. er til dækning af udgifter til advokatbistand inkl. moms. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til advokat taget hensyn til sagens omfang og forløb, herunder hovedforhandlingens varighed.

THI KENDES FOR RET:

As påstand 1 afvises.

Udlændingenævnets afgørelse af 21. september 2016 ophæves, og sagen hjemvises til fornyet behandling i Udlændingestyrelsen.

I sagsomkostninger skal Udlændingenævnet inden 14 dage betale 60.500 kr. til A. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.